

УДК 793.322.036:[316.472.4:004.738.5]

DOI: <http://dx.doi.org/10.30970/vas.26.2025.284–298>

ВИСВІТЛЕННЯ ХОРЕОГРАФІЧНОГО МИСТЕЦТВА У СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ (НА ПРИКЛАДІ ВУЛИЧНИХ СТИЛІВ ТАНЦЮ)

Віталій ДУБІНІН

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-2692-7491>

*Львівський національний університет імені Івана Франка,
кафедра режисури та хореографії
вул. Валова, 18, Львів, Україна, 79008
e-mail: Vitalii.Dubinin@lnu.edu.ua*

Проаналізовано вибірку танцювальних відеоматеріалів з акцентом на вуличні стилі танцю з метою виявлення характерних особливостей репрезентації хореографічного мистецтва в Інтернет-просторі та соціальних мережах. У процесі дослідження було встановлено, що вказані відеоматеріали можна умовно класифікувати на кілька категорій: професійні танцювальні відеороботи, відеозаписи танцювальних виступів, аматорські (необроблені або “живі”) відео, а також навчальні відеоматеріали – як коротко-, так і довготривалі та короткотривалі – з різних стилів танцю. Для кожної з категорій визначено характерні риси, а також проаналізовано позитивні й негативні впливи аспекти їх впливу. Наголошено на актуальності подальшого вивчення впливу соціальних мереж на розвиток і сприйняття хореографічне мистецтво.

Ключові слова: танець, мистецтво, культура, танцювальне відео, вуличні стилі танцю, паппінг, соціальні мережі, хореографічне мистецтво.

Постановка проблеми. Вплив соціальних мереж на сьогодення важко переоцінити. Більшість наших сучасників має обліковий запис хоча б у одній соцмережі. Така їх поширеність надає користувачам безліч можливостей для спілкування, обміну інформацією та життєвим досвідом, висвітлення власних талантів і навичок, самореалізації і саморекламування.

Важко заперечити, що популярність танцівника у соціальних платформах на соціальних платформах Інтернету сприяє підвищенню кількості пропозицій щодо співпраці, а також зростанню його затребуваності як тренера, лектора чи судді. Це особливо актуально для комерційної сфери хореографічного мистецтва. Приватні танцювальні студії, фестивалі, конкурси та змагання мають сторінки у соціальних мережах, через які здійснюють інформаційне просування про власну діяльність, залучають ширшу аудиторію та формують власний бренд. Таку тенденцію можна простежити на прикладі профілів популярних танцівників і студій у світовому масштабі.

Основний інструмент висвітлення хореографічного мистецтва у соціальних мережах – танцювальне відео. Завдяки йому танець, що існує лише в момент, у часі та просторі, можна згодом вільно відтворювати та переглядати. Для більшої видовищності в таких відео часто використовують монтаж, операторську роботу, а також різноманітні способи покращення їх візуальної складової. Тож танцювальні відеоматеріали стали об'єктом цього дослідження. Водночас, з огляду на високу популярність соціальних мереж, дуже важливим є зміст та спосіб подання матеріалу у танцювальних відео.

Аналіз останніх досліджень. Дослідження Р. Лаоса “Соціальні медіа та їх вплив на комерційний танцювальний світ” (англ. *Robert Rene Laos “Social media and its effects in the commercial dance world”*) [13] розглядає взаємовплив соціальних мереж, медіа і комерційного танцювального мистецтва. Однією із тем, розглянутих у цьому дослідженні, є вплив соціальних мереж на успішність танцівника у комерційній сфері хореографічного мистецтва. Зокрема, автор звертає увагу на важливість профілю танцівника у Instagram, який у сучасному світі є своєрідним портфоліо для виконавця. Як один із висновків дослідження, автор доводить, що популярність профілю танцівника у соціальних мережах безпосередньо корелює з його професійною реалізацією та ефективністю у пошуку роботи. Р. Лаос також зазначає, що платформи соціальних мереж надають значно ширші можливості танцівникові для самопрезентації та просування серед потенційних працедавців. Водночас комерційна складова хореографічної галузі зумовлює упереджене ставлення до більш відомих та впливових танцівників, наділяючи їх статусом вищої професійності з менш популярними колегами.

Стаття Г. Зімані та А. Ланські “Вплив соціальних мереж на танцюристів хіп-хопу та їхні заняття” (англ. *Gabriella Zimányi, Anita Lanszki “The influence of social media on hip-hop dancers and their classes”*) [20] аналізує вплив соціальних мереж на представників хіп-хопу, а також культуру викладання у танцювальних студіях, зокрема у рамках майстер-класів. Автори зазначають, що останніми роками використання платформ соціальних мереж стало доволі популярним для просування танцювальних студій та привабливим до участі нової аудиторії (клієнтів) у майстер-класах, які проводять в рамках таких студій. Водночас, соцмережі дають танцівникам можливість охоплювати все більшу аудиторію в рамках онлайн-платформ. Популярності танцівників у соціальних мережах сприяє публікація відеозаписів із репетицій та майстер-класів, які поступово стають більш відредагованими й постановочними, набуваючи рис показового виступу. Такий формат часто має маніпулятивний характер, формуючи в глядачів ілюзорне уявлення та завищені очікування від реального навчального процесу. Це, своєю чергою, може призводити танцівників до розчарування, зниження мотивації, а також впливати на ментальне та фізичне самопочуття, які не потрапляють у поле публічного візуального представлення, оскільки в таких відео зазвичай фігурують найуспішніші й технічно вправніші виконавці.

У статті Ю. Лі “Дослідження поточної ситуації та стратегії маркетингу вуличних танцювальних змагань” (англ. *Li Yuexin “Research on the current situation and strategies of street dance competition marketing”*) [14]

проаналізовано наявні принципи просування та популяризації різноманітних фестивалів, конкурсів, змагань та заходів з вуличних стилів танцю. Одним із важливих аспектів цього, зазначає авторка, є використання соціальних мереж як потужного інструменту для маркетингу і розширення бази учасників таких заходів. Водночас використання соцмереж допомагає організаторам залучати спонсорів та рекламодавців до своїх подій, таким способом отримуючи необхідний фінансовий ресурс для масштабування реалізації ідей, закладених у таких танцювальних заходах. Інший позитивний вплив використання соцмереж полягає у збільшенні лояльності і взаємодії аудиторії з танцювальними подіями шляхом більш прямого спілкування з нею (у соцмережах), поширенням закулісних моментів та історій танцівників-учасників та ін.

Хоча стаття Т. Хейланд, В. Мюррея і П. Едлі “Образ тіла танцівників у Лос-Анджелесі: культ стрункості та вплив ЗМІ серед студентів танців” (англ. *Teresa Heiland, Darrin Murray, Paige Edley “Body image of dancers in Los Angeles: the cult of slenderness and media influence among dance students”*) [9] не зосереджена на темі вуличних стилів танцю, аналізує вплив соціуму та медіа на танцівниць, зокрема на проблемну тенденцію нав’язування специфічних стандартів зовнішності танцівника. Дослідження демонструє великий вплив медіа на самосприйняття танцівників. Подібні процеси формування уявлень про зовнішність, стиль руху та способи самореалізації танцівника ми бачимо сьогодні соціальних мережах.

Дослідження Х. Харрінгтон “Споживацька танцювальна ідентичність: перетин змагального танцю, танцювальних телешоу і соціальних мереж” (англ. *Heather Harrington “Consumer dance identity: the intersection between competition dance, televised dance shows and social media”*) [8] критично аналізує аспект становлення нової танцювальної ідентичності (виконавця) у сучасному світі під впливом технологій, культури споживацтва, зростання конкуренції, соціальних мереж і телевізійних медіа (телепередач). Як зазначає авторка, сучасні тенденції у танцювальному мистецтві, особливо у змагальному секторі, приватних танцювальних студіях і медіа, перебувають під вагомим впливом феномена соціальних мереж. Саме в соціальних мережах формується тенденція диктування моди для танцівників, які прагнуть бути впізнаваними та відомими, фактично, знаходячи там засіб професійної самореалізації та публічного визнання. Проте танець в соціальних мережах часто дуже відрізняється від танцю в реальному житті, оскільки для власних публікацій у соцмережах танцівники використовують у відео редагування та монтаж.

Як зазначає Х. Харрінгтон: “бути помітним в Інтернеті має значення з точки зору фінансів і самооцінки. Зараз людина може витрачати більше часу в Інтернеті на формування іміджу, ніж на те, аби бути танцівником у реальному житті” [8, с. 178].

Серед українських дослідників варто звернутись до монографії О. Плахотнюка, О. Середи “Хіп-хоп – танцювальна субкультура молоді” [6], а також статті О. Плахотнюка “Стилі і напрямки сучасного хореографічного мистецтва” [4] та колективної праці О. Плахотнюка, Р. Берест, М. Гарбузюк “Генеza вуличних танців (street dance): трактування основних дефініцій” [5]. У цих наукових розвідках розглянуто питання історії формування вуличних

стилів танцю, а також шляхи набуття популярності хіп-хопу, як молодіжної субкультури молоді, що допомагає краще розуміти тенденції розвитку вуличних стилів танцю та їх тісну взаємодію з соціальними мережами.

Інші вітчизняні дослідження, як-от “Сучасний танець і новітні технології: грані взаємодії” за авторством І. Герц [2], “Скринданс як медійна технологія” за авторством О. Алексеєнка, О. Гудошник [1] і “Просування бренду студії танцю в соціальних мережах” за авторством В. Гойни [3], торкаються теми впливу соціальних мереж та медіа на хореографію. Зокрема, аналізують деякі інноваційні форми синтезу танцю та інформаційних технологій, як-от скринданс (англ. *screendance*), що набувають усе більшого поширення в мережі Інтернет.

Наявні дослідження цієї тематики здебільшого відзначають високий рівень впливу соціальних мереж та медіа на танцівників і танцювальну культуру, а також її розвиток.

Мета дослідження. Виявити позитивні та негативні тенденції висвітлення хореографічного мистецтва у соціальних мережах за допомогою танцювальних відеоробіт на прикладі вуличних стилів танцю, зокрема хіп-хопу і паппінгу.

Наукова новизна. Проаналізовано феномен танцювальних відео та їх вплив на процес висвітлення хореографічного мистецтва в соціальних мережах; висвітлено позитивні та негативні тенденції цього процесу.

Виклад основного матеріалу. Соціальні мережі вагомо впливають на популяризацію танцювального мистецтва, залучення до нього дітей та молоді. Для вуличних танцювальних стилів, одним із яких є паппінг (англ. *popping*), соціальні мережі є стимулюючим фактором їх активного розвитку і поширення. Адже стилі вуличного танцю – відносно молоді (існують близько 40–50 років), тоді як період їх виникнення і раннього поширення припадає на епоху активного розвитку мережі Інтернет.

Як зазначає мистецтвознавець-хореолог О. Плахотнюк: “завдяки розвиненим технологіям (відео-, телефіксації, мережі Інтернет) глядачі, як і танцівники та балетмейстери, мають змогу отримати швидкий доступ до найцікавіших зразків хореографічного мистецтва всього світу. Як результат, у митців розширюються можливості швидкої і продуктивної організації власне гастрольної діяльності, продажу свого творчого продукту щодо розповсюдження та демонстрації своїх балетів, хореографічних вистав, творів, перформенсів у різних світових театрах та сценічних просторах” [16, с. 43].

Ураховуючи процес глобалізації сучасного світу, вуличні стилі танцю набули світового розповсюдження за відносно короткий період часу, особливо порівняно з іншими напрямками хореографічного мистецтва. Одну з вирішальних ролей у цьому відіграли саме соціальні мережі та можливість обміну інформацією і знаннями між танцівниками “без кордонів”.

Для виявлення закономірностей, особливостей і можливих проблем висвітлення хореографічного мистецтва в соціальних мережах, а також визначення позитивних та негативних тенденцій цього явища, було проведено аналіз різноманітних відеоробіт на танцювальну тематику. У вибірку входили матеріали відомих закордонних і українських танцівників, записи виступів

низки танцювальних колективів на міжнародних танцювальних фестивалях і змаганнях/батлах (таких як World of Dance, Juste Debout, Hip Hop International, Explosion Choreo Fest і т. п.). Ці відеоматеріали було взято з таких платформ мережі Інтернет: Youtube, Instagram, TikTok.

Для систематизації та зручності аналізу всі відеоматеріали, які входили до вибірки, були розподілені на п'ять умовних категорій:

- професійні танцювальні (з обробкою та монтажем) відеороботи;
- відеозаписи хореографічних виступів та перформансів;
- аматорські або “живі” (без обробки та монтажу) відеороботи;
- довготривалі навчальні танцювальні відео;
- короткотривалі навчальні танцювальні відео.

Насамперед можна виділити специфіку танцювальних відео відповідно до платформи, на якій вони були опубліковані. Так, YouTube володіє можливостями публікації майже будь-яких (за технічними характеристиками) відеоматеріалів. Саме на цій платформі наявні відео усіх п'яти категорій.

Instagram має власні правила стосовно можливостей публікування відео, що зумовлено орієнтацією платформи на мобільні пристрої. Тож тут існують обмеження щодо тривалості відео, а також обмежені технічні можливості налаштування якості відео у порівнянні з платформою YouTube.

TikTok позиціонується як платформа для поширення коротких відеороликів і проведення прямих трансляцій. Попри наявність технічної можливості завантаження відео середньої тривалості (до 10 хв) таку функцію користувачі зрідка використовують нечасто. Технічні параметри публікації відеоконтенту на TikTok подібні до аналогічних характеристик Instagram.

Друге – це орієнтація відео на горизонтальну і вертикальну. Переважна більшість довготривалих танцювальних відео характеризується горизонтальною орієнтацією, тоді як короткотривалі зазвичай мають вертикальну. Така тенденція зумовлена специфікою платформи, на яких розміщується відео. YouTube насамперед було створено під пропорції екранів персональних комп'ютерів, відповідно, на ньому переважають танцювальні відео з горизонтальною орієнтацією. Instagram та TikTok одразу створювали як мобільні застосунки, в зв'язку з чим на них переважну більшість становлять відео з вертикальною орієнтацією.

Орієнтація відео відіграє важливу роль, адже від неї залежить структура кадру, режисура і особливості постановки хореографічної композиції, а також кількість задіяних у кадрі виконавців водночас.

Перечислені раніше категорії танцювальних відео були визначені за характерними для них ознаками під час аналізу відеографічних матеріалів.

Наприклад, відео танцювальної команди Jabbawockeez “Jabbawockeez Presents REGENERATE” [11] містить фахову режисерську роботу, сюжетну лінію, вибудовану драматургію і хореографічну частину. В ньому наявні обробка та монтаж, використані для підкреслення сюжетної складової і танцювальної частини. Остання починається з 4:41 і триває до 6:14, а повна тривалість відеороботи – 9:18. На перший погляд, це відео може не сприйматися як танцювальне. Проте хореографічний фрагмент у ньому виконує функцію кульмінації – найвищої емоційної точки відеотвору. Усе, що

передую цьому моменту, виконує дві головні функції: введення в сюжетну канву та підготовку глядача до хореографічної сцени. Події, що відбуваються після кульмінації, сприяють зниженню напруги й інтегрують танець після кульмінації та логічно вписують його у загальний наратив. Отже, танець у цьому відео – це не лише засіб емоційної та сюжетної виразності, а й центральний елемент композиції.

Відео танцювальної групи “Strawhatz” “Strawhatz – Koto” [18] також є прикладом професійної відеороботи з монтажем та операторськими методами, де головний задум втілено методами танцю. Повна тривалість відеоролику – 4:22, тоді як танцювальна частина триває з 1:10 до 3:55. Також у цій роботі поєднано хореографію на основі вуличних стилів танцю і традиційної японської культури, зокрема театру Но.

Як у першому прикладі, так і в другому разом з танцем використовують безліч способів монтажу, операторської роботи, режисури та драматургії. Тож така відеоробота стає повноцінним мистецьким твором, у центрі якого – танець (в цьому випадку – вуличні стилі). Обидва відео мають горизонтальну орієнтацію та середню тривалість.

Можна зробити висновок, що такі відеоматеріали позитивно впливають на поширення і популяризацію хореографічного мистецтва, зокрема його вуличних стилів. Адже демонструють його з найкращого боку, з високим ступенем видовищності та емоційного навантаження. Також відеотвори демонструють існування хореографічного мистецтва і його якісного впливу на глядача не тільки під час виконання, а й у форматі запису.

Відеороботи на кшталт “Raw & Rugged 2nd Place Upper | FRONTROW | World of Dance Los Angeles 2015 | #WODLA15” [15], які виставлено на youtube-каналі Official World of Dance, є записами виступів танцювальних команд на фестивалях та змаганнях. Вони не містять монтажу або складних операторських методів, а відповідно – і режисерської складової. Їхня функція – запис і збереження хореографічного твору під час виступу.

Відеозаписи танцювальних номерів без використання монтажу та обробки не мають власної самостійної мистецької цінності, адже їх створення не передбачає творчого осмислення аудіовізуальної форми. У такому випадку мистецьку цінність становить лише хореографічна композиція. За умови якісного технічного виконання, такі записи можуть позитивно впливати на глядача, оскільки забезпечують дистанційний доступ до хореографічного твору і сприяють його зацікавленню танцювальним мистецтвом. Негативним наслідком таких робіт є можливість плагіат з боку недобросовісних хореографів, які можуть використовувати фрагменти відзнятих танцювальних номерів без авторського права.

Раніше зазначені й проаналізовані категорії становлять частину наявних у соціальних мережах відеороликів, що стосуються хореографічного мистецтва. Інша частина – це навчальні та пояснювальні відеороботи з різних стилів танцю.

В одному з проаналізованих навчальних відео є “POPPING DANCE TUTORIAL (MUSCLE CONTROL) / POPPING DANCE FOR BEGINNERS (BY JROCK)” за авторством танцівника Джона Райана Нельсона, сценічний

псевдонім “ДжиРок” (англ. *John Ryan “JRock” Nelson*) [19] танцівник детально пояснює основи та принципи танцювальної техніки “pop” і контролю м’язів, наводить приклади різноманітних вправ для покращення виконання цієї техніки та свідомого керування м’язами. Водночас, Дж. Р. Нельсон пояснює помилки, які можуть виникнути під час опанування цієї техніки, способи їх усунення та уникнення, можливі ризики травмування та їх запобігання, демонструє наочні приклади використання елемента паппінгу у танці, імпровізації, взаємодії з музикою. Важливо, Дж. Р. Нельсон у відео використовує термінологію як усно, так і в текстовому форматі, що дає змогу краще пов’язувати побачене з назвами та термінами.

З технічного боку, у відео наявні монтаж, обробка, робота оператора. Тривалість відео – 20:56. Більша його частина (усні пояснення, наведення асоціативних прикладів, термінологія тощо) присвячена комунікації з глядачем. Менша – наочна демонстрація вправ, виконання танцювальних комбінацій, імпровізація.

Згідно з аналізом цього відео і подібних до нього можна зробити висновок, що вони позитивно впливають на танцівників, оскільки допомагають їм у вільному доступі знаходити інформацію стосовно складових стилю, який вони вивчають/опановують. Крім того, незалежно від рівня танцівника (новачка чи впевненого виконавця), такі відео – інформативні, містять потрібну термінологію і допомагають розширити розуміння основних аспектів стилю і т. п. З іншого боку, вони не надто впливають на популяризацію танцювального стилю або хореографії загалом, оскільки більше спрямовані на танцівників, що вже обрали напрям розвитку і цілеспрямовано шукають інформацію.

Варто зазначити, завжди існують ризики того, що автор навчального відео може подавати в ньому недостовірну або помилкову інформацію чи транслювати хибні тези. Тож потрібно критично оцінювати надану у відео інформацію і не сприймати її як істину, особливо якщо у ньому нема посилань на джерела або аргументації. Проте у випадку з такими відеоматеріалами позитивний вплив переважає можливі негативні наслідки, адже надає більше можливостей для вивчення та опанування різними видами/стилями танцю.

Розглянемо інше відео, зі списку проаналізованих – “48 of BASIC MOVES in POPPING BOOGALOO DANCE and STYLES that a popper needs to know | ALIREZA SONIC” [10]. У цьому відеоматеріалі наочно продемонстровано різноманітні рухи і техніки паппінгу, а також інших ілюзорних стилів. До кожного елемента додається назва та короткий підпис. Проте під час першого огляду одразу появляється суперечність: назва самого відео означає, що у ньому демонструють саме базові (танцювальні) рухи (англ. *basic moves*), тоді як перший продемонстрований елемент паппінгу є танцювальною технікою пап (англ. *pop*). Також автор демонструє й деякі ілюзорні стилі та їх елементи, як тоймен (англ. *toyman*), вейвінг (англ. *waving*), анімейшен (англ. *animation*). Якщо брати до уваги використання термінології автором і коротких (в одне речення) описів елементів, можна відчутти відсутність детальних інструкцій або методики стосовно виконання рухів, технік, стилів. Відповідно, така відеоробота здебільшого демонструє (у вигляді “відеокаталогу”) частину елементів паппінгу та ілюзорних стилів.

Зважаючи на проведений аналіз, відео і подібні до нього матеріали мають дві сторони. З одного боку, такі відео можуть зацікавити танцівників-новачків до подальшого вивчення та опанування нових елементів і складових стилів. Можуть бути корисні й більш навченим стилю танцівникам, які шукають можливостей урізноманітнити власну виконавську стилістику. Також надають змогу лаконічно і наочно ознайомитись з елементами стилю та їх назвами. Проте не у всіх подібних матеріалах термінологію подають правильно. Існують випадки, коли автор надає власні назви вже добре знаним елементам, тим самим створюючи плутанину. З іншого, негативного боку – інформативність таких відеоматеріалів є сумнівною через відсутність будь-яких пояснень, аргументації чи посилань на інші джерела. Відповідно, існує ризик того, що людина, яка скористається такими матеріалами для вдосконалення своїх навичок у танцювальному стилі, може неправильно засвоїти інформацію, або ж запам'ятати хибні назви чи термінологію.

Наведені раніше відеоматеріали здебільшого розміщені на платформі YouTube. Далі розглянемо короткотривалі відео, які зазвичай викладені на платформах Instagram і TikTok.

Відеоробота танцівниці І. Лі, під сценічним псевдонімом “Дассі” (англ. *Inyoung “Dassy” Lee*) [7] – це невеликий відеоролик навчального характеру. В ньому танцівниця демонструє одну танцювальну вправу на основі ілюзорного стилю тоймен у повільному та помірному темпах. На початку відео у текстовому форматі подано назву – “toyman drill”. Те саме авторка зазначає у дописі до відео, чітко зазначаючи, що вправа складається із елементів стилю тоймен із характерним для нього виглядом. Цю роботу можна визначити як позитивний приклад коротких навчальних відео, оскільки в ній наявна чітка термінологія, відповідність стилю, простота сприйняття вправи та її виконання у декількох темпах. Важливо зазначити, що для Instagram також потрібно звертати увагу на хештеги, які вказує автор у описі до свого відео. Адже вони прив’язують відео до конкретних тем, за якими користувачі у подальшому можуть його віднайти. Якщо ці хештеги не відповідають змісту відео (наприклад, коли використовують хештег #hiphop, а танцівник виконує паппінг), це може ввести в оману глядачів, а також танцівників, які переглядатимуть його.

Відеоробота танцівника Алана Кастро Ліла під сценічним псевдонімом “КідБугі” (англ. *Alan Castro “KidBoogie” Leal*) [12] позиціонується як навчальне відео, згідно з описом у якому зазначено, що у ньому продемонстровано основні (або ж фундаментальні, базові) рухи паппінгу. Також використовують саме термін “steps” (в рамках формулювання у описі відео – “popping foundation steps”), який дослівно можна перекласти як “кроки”, а не “moves”, що дослівно тлумачиться як “рухи”. Проте перше краще підходить для позначення танцювальних елементів, що містять лише рухи ніг, наприклад, як у вуличному стилі танцю хаус, де більшість танцювальних рухів виконують ногами і позначають терміном “dance steps” або ж “basic steps”. Тоді як другий термін логічно використовують для позначення елементів, які виконують не тільки ногами (тобто усім тілом, або його верхньою частиною). Таким способом виникає неточність у формулюваннях. Відтак у відео нема

будь-яких пояснень до показаних елементів. Наявна лише їх наочна демонстрація окремо і у вигляді танцювальної комбінації.

Також викликає питання той факт, що у відео показано елементи не тільки паппінгу, а й інших ілюзорних стилів, зокрема вейвінгу (англ. *waving*) та снейкінгу (англ. *snaking*). Це такі елементи (в порядку, продемонстрованому у відео): “popping”, “the shamrock”, “the king cobra”, “arm wave”, “tidal wave”. Якщо перші два можна вважати фундаментальними складовими паппінгу, то останні три не є такими. Зі слів Тімоті Ерла Соломона (англ. *Timothy Earl Solomon*): “паппінг – це скорочення м’язів у відповідності з ритмом та музикою” [17, 0:43], а також те, що “паппінг не є терміном парасолькою для усіх (ілюзорних) стилів” [17, 0:51]. Відповідно, у відео А. К. Ліла не всі демонстровані елементи можна назвати фундаментальними для паппінгу, зважаючи на слова Т. Е. Соломона, який наголошував, що кожен ілюзорний стиль має власні фундаментальні елементи.

Хоча в таких навчальних відеороботах наявний видовищний вигляд з лаконічною подачею, що може зацікавити глядача, протетам – чимало спірних моментів, через які можуть з’являтися проблеми у правильному розумінні основ танцювального стилю. Зокрема, проблемним є використання термінів та їх співвідношення з демонстрованими елементами. Як було зазначено, не всі показані рухи є фундаментальними для паппінгу, а належать до інших ілюзорних стилів. Проте, у відео ці рухи подано саме як “фундаментальні рухи паппінгу”. Це спонукає танцівників до некоректного висновку, що паппінг є об’єднуючим для усіх ілюзорних стилів. Також це зменшує вагомість інших ілюзорних стилів, які часто використовують танцівники у своїх виступах, та все ж це є окремі стилі, що мають власну історію, основи, концепції.

Висновки. У процесі аналізу танцювальних відеоматеріалів, що розміщені в соціальних мережах, було виявлено, що їх можна умовно розділити на кілька категорій: професійні відеороботи, записи танцювальних виступів, аматорські (необроблені або “живі”) версії, а також навчальні відеоматеріали довгої та короткої тривалості, присвячені різним стилям.

Професійні і аматорські відеороботи суттєво сприяють просуванню та популяризації хореографічного мистецтва загалом, а також окремих його стилів. Також вони стимулюють зацікавлення аудиторії соціальних мереж танцем. Такі аудіовізуальні матеріали поступово з кожним роком виділяються у окремий вид мистецтва, синтезованого на основі хореографії та інформаційних технологій.

Відеозаписи танцювальних виступів виконують функцію як популяризації, так і збереження хореографічних творів, надають можливість ширшій аудиторії глядачів ознайомитися з ними. Як негативну тенденцію можна виділити ризики плагіату записаних танцювальних номерів. Адже запис танцювальної композиції, зазвичай, відбувається повністю.

Під час аналізу навчальних відеоматеріалів з танцю було виявлено, що вони містять чимало спірних тенденцій. З одного боку, такі відео надають більше можливостей вільно вивчати різні стилі хореографічного мистецтва, без прив’язки до фінансового стану чи місця перебування, а лише за наявності доступу до мережі Інтернет і пристрою для відтворення відео. Також вони

допомагають танцівникам просувати себе як тренерам і вчителям танцю, демонструючи у вільному доступі власні навички як виконавця, так і викладача. З іншого боку – проблемним залишається питання перевірки достовірності інформації, поданої у таких відео, оскільки в них дуже часто бракує або недостатньо пояснень методичних принципів виконання продемонстрованих елементів, важливих історичних фактів. У таких відео проблемним аспектом є використання термінології для позначення стилів: іноді вона подається недостовірно, а іноді автори підміняють загальноприйняті терміни власними або невідповідними назвами.

Особливо багато питань до коротких навчальних відеоматеріалів, які здебільшого публікують у соціальних мережах Instagram і TikTok. У зв'язку з обмеженістю максимальної тривалості відео на таких платформах, опублікованим навчальним відеоматеріалам часто бракує детальних пояснень та аргументації, що може призвести до хибного засвоєння продемонстрованих елементів танцівниками, які послуговуються такими джерелами.

Оскільки формат танцювальних відео у майбутньому лише набиратиме популярності, існує необхідність окремо детально дослідити кожну категорію наявних танцювальних відеоробіт. Також важливо приділити особливу увагу розширеному дослідженню формату навчальних відеоматеріалів і пошуку способів поширення якісних джерел у відкритому доступі.

Список використаної літератури та джерел

1. Алексєєнко О. С., Гудошник О. В. Скринданс як медійна технологія. *Масова комунікація у глобальному та національному вимірах*. 2020. Вип. 13. С. 5–10.
2. Герц І. І. Сучасний танець і новітні технології: грані взаємодії. *Мистецтвознавчі записки : зб. наук. праць*, 2023. Вип. 43. С. 58–63.
3. Гойна В. О. Просування бренду студії танцю в соціальних мережах. *Журналістика та реклама: вектори взаємодії : тези доп. III Міжнар. наук.-практ. конф.*, 24 березня 2021 р. Київ : Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2021. С. 95–98.
4. Плахотнюк О. А. Стилi і напрямки сучасного хореографічного мистецтва. *Вісник Міжнародного слов'янського університету. Серія мистецтвознавство*. Харків, 2007. Вип. 1. X. С. 32–36. URL: <https://kultart.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2015/03/Plakhotniuk-O.-Styli-i-napriamky-suchasnoho-khoreohrafichnoho-mystetstva-1.pdf>.
5. Плахотнюк О. А., Берест Р. Я., Гарбузюк М. В. Генеза вуличних танців (street dens): трактування основних дефініцій. *Актуальні питання гуманітарних наук : зб. наук. праць молодих вчених Дрогоб. держ. уні-ту ім. Івана Франка*. Дрогобич, 2023. Вип. 65. Т. 2. С. 114–120. DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4863/65-2-15>.
6. Плахотнюк О. А., Середа О. О. Хіп-хоп – танцювальна субкультура молоді. Львів : ЛНУ ім. Івана Франка, 2024. 144 с.

7. EVERYDAY POPPING. The 17-minute Toyman Style drill is out tomorrow 9AM(PST). We'll start with basic patterns and then get creative, 2024. URL: https://www.instagram.com/p/C84_Sq6SdvJ/ (дата звернення: 04.07.2024).

8. Harrington H. Consumer dance identity: the intersection between competition dance, televised dance shows and social media. *Research in Dance Education*. 2020. Vol. 21(2). P. 169–187. DOI: <https://doi.org/10.1080/14647893.2020.1798394>.

9. Heiland T. L., Murray D. S., Edley P. P. Body image of dancers in Los Angeles: the cult of slenderness and media influence among dance students. *Research in Dance Education*. 2008. Vol. 9(3). P. 257–275. DOI: <https://doi.org/10.1080/14647890802386932>.

10. HopeStyl. 48 of BASIC MOVES in POPPING BOOGALOO DANCE and STYLES that a popper needs to know | ALIREZA SONIC. 2021. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=FQsR1NgMKL0> (дата звернення: 03.07.2024).

11. JABBAWOCKEEZ OFFICIAL. Jabbawockeez Presents REGENERATE. 2014. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=QFfZ1kfiAEs> (дата звернення: 02.07.2024).

12. KIDBOOGIE x MZK x MGF (Alan Castro Leal). #new #popping #foundation steps for this #thursdaymotivation with a little bit of #waving and #snaking hope you guys enjoy. 2024. URL: <https://www.instagram.com/p/C6wRUwErcub/> (дата звернення: 02.07.2024).

13. Laos R. R. Social Media and Its Effects in the Commercial Dance World. *UC Irvine Electronic Theses and Dissertations*. 2019. 70 p. URL: <https://escholarship.org/uc/item/6dj8x3wp> (дата звернення: 31.06.2024).

14. Li Y. Research on the Current Situation and Strategies of Street Dance Competition Marketing. *Academic Journal of Business & Management*. 2023. Vol. 5. Iss. 15. P. 36–40. DOI: <https://doi.org/10.25236/AJBM.2023.051506>.

15. Official World of Dance. Raw & Rugged 2nd Place Upper | FRONTROW | World of Dance Los Angeles 2015 | #WODLA15. 2015. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=sVWwMntzRZ8> (дата звернення: 07.07.2024).

16. Plakhotnyuk O. A. Cosmopolitan processes in the theater of classical ballet. *Knowledge. Education. Law. Management Nauka. Oświata. Prawo. Zarządzanie*. Lublin : Fundacja Instytut Spraw Administracji Publicznej w Lublinie, 2020. No. 5 (33) Vol. 3. P. 38–43. DOI: <https://doi.org/10.51647/kelm.2020.5.3.7>.

17. Red Bull BC One. The Importance of Culture in Dance | 100 Days of Popping | Episode 3. 2018. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=FE30OB7gDKo> (дата звернення: 08.07.2024).

18. Strawhatz. Strawhatz – Koto. 2016. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=NPZEGtrkRH8> (дата звернення: 08.07.2024).

19. STYLES UPON STYLES (POPPING DANCE HEADQUARTERS). POPPING DANCE TUTORIAL (MUSCLE CONTROL) POPPING DANCE FOR BEGINNERS (BY JROCK). 2020. URL: https://www.youtube.com/watch?v=JYyGP_fTak&list=PLw_D917RJHAo96jUqr_Brr82LDlqkxjw8&index=24 (дата звернення: 09.07.2024).

20. Zimányi G., Lanszki A. The Influence of Social Media on Hip-Hop Dancers and their Classes. *Tánc és Nevelés. Dance and Education*. 2020. No. 1(1). P. 97–112. DOI: <https://doi.org/10.46819/TN.1.1.97-11297>.

Reference

1. Aleksieienko, O. S., Hudoshnyk, O. V. (2020). Skryndans yak mediina tekhnolohiia [Screendance as a media technology]. *Masova komunikatsiia u hlobalnomu ta natsionalnomu vymirakh*, 13, 5–10 [in Ukrainian].

2. Herts, I. I. (2023). Suchasnyi tanets i novitni tekhnolohii: hrani vzaiemodii [Modern dance and the latest technologies: facets of interaction]. *Mystetstvoznavchi zapysky : zb. nauk. pr.*, 43, 58–63 [in Ukrainian].

3. Hoina, V. O. (2021). Prosuvannia brendu studii tantsiu v sotsialnykh merezhakh [Promotion of the brand of the dance studio in social networks]. *Zhurnalistyka ta reklama: vektory vzaiemodii : tezy dop. III Mizhnar. nauk.-prakt. konf. (Kyiv, 24 bereznia 2021 r.)*, 95–98 [in Ukrainian].

4. Plakhotniuk, O. A. (2007). Styli i napriamky suchasnoho khoreorafichnoho mystetstva [Styles and directions of modern choreographic art]. *Visnyk Mizhnarodnoho Slovianskoho universytetu. Seriiia mystetstvoznavstvo*, 1, 32–36. Retrieved from Plakhotniuk-O.-Styli-i-napriamky-suchasnoho-khoreorafichnoho-mystetstva [in Ukrainian].

5. Plakhotniuk, O. A., Berest, R. Ya., Harbuziuk, M. V. (2023). Geneza vulychnykh tantsiv (street dens): traktuvannia osnovnyi definitsii [The genesis of street dances: interpretation of the main definitions]. *Aktualni pytannia humanitarnykh nauk : zb. nauk. pr. molodykh vchenykh Drohobyskoho derzhavnogo pedahohichnoho universytetu imeni Ivana Franka*, 65, 2, 114–120. <https://doi.org/10.24919/2308-4863/65-2-15> [in Ukrainian].

6. Plakhotniuk, O. A., Sereda, O. O. (2024). Khip-khop – tantsiuvalna subkultura molodi [Hip-hop is a dance subculture of youth] [in Ukrainian].

7. EVERYDAY POPPING [@everydaypopping]. (2024, July 1). The 17-minute Toyman Style drill is out tomorrow 9AM(PST). We'll start with basic patterns and then get creative [Video]. Retrieved from https://www.instagram.com/p/C84_Sq6SdvJ/ [in English].

8. Harrington, H. (2020). Consumer dance identity: the intersection between competition dance, televised dance shows and social media. *Research in Dance Education*, 21(2), 169–187. <https://doi.org/10.1080/14647893.2020.1798394> [in English].

9. Heiland, T. L., Murray, D. S., & Edley, P. P. (2008). Body image of dancers in Los Angeles: the cult of slenderness and media influence among dance students. *Research in Dance Education*, 9(3), 257–275. <https://doi.org/10.1080/14647890802386932> [in English].

10. HopeStyl. (2021, October 20). 48 of BASIC MOVES in POPPING BOOGALOO DANCE and STYLES that a popper needs to know | ALIREZA SONIC [online video]. Retrieved from <https://www.youtube.com/watch?v=FQsR1NgMKL0> [in English].

- 11.JABBAWOCKEEZ OFFICIAL. (2014, February 18). Jabbawockeez Presents REGENERATE [online video]. Retrieved from <https://www.youtube.com/watch?v=QFfZ1kfiAEs> [in English].
- 12.KIDBOOGIE x MZK x MGF (Alan Castro Leal) [@kidboogie_official]. (2024, May 9). #new #popping #foundation steps for this #thursdaymotivation with a little bit of #waving and #snaking hope you guys enjoy [Video]. Retrieved from <https://www.instagram.com/p/C6wRUwErcub/> [in English].
- 13.Laos, R. R. (2019). Social Media and Its Effects in the Commercial Dance World. UC Irvine Electronic Theses and Dissertations. Retrieved from <https://escholarship.org/uc/item/6dj8x3wp> [in English].
- 14.Li, Yuexin. (2023). Research on the Current Situation and Strategies of Street Dance Competition Marketing. *Academic Journal of Business & Management*, 5/15, 36–40. <https://doi.org/10.25236/AJBM.2023.051506> [in English].
- 15.Official World of Dance. (2015, August 20). Raw & Rugged 2nd Place Upper | FRONTROW | World of Dance Los Angeles 2015 | #WODLA15 [online video]. Retrieved from <https://www.youtube.com/watch?v=sVWwMntzRZ8> [in English].
- 16.Plakhotnyuk, O. A. (2020). Cosmopolitan processes in the theater of classical ballet. *Knowledge. Education. Law. Management Nauka. Oświata. Pravo. Zarządzanie*. Lublin: Fundacja Instytut Spraw Administracji Publicznej w Lublinie, 5 (33) / 3, 38–43. <https://doi.org/10.51647/kelm.2020.5.3.7> [in English].
- 17.Red Bull BC One. (2018, September 19). The Importance of Culture in Dance | 100 Days of Popping | Episode 3 [online video]. Retrieved from <https://www.youtube.com/watch?v=FE30OB7gDKo> [in English].
- 18.Strawhatz. (2016, December 18). Strawhatz – Koto [online video]. Retrieved from <https://www.youtube.com/watch?v=NPZEGtrkRH8> [in English].
- 19.STYLES UPON STYLES (POPPING DANCE HEADQUARTERS). (2020, March 17). POPPING DANCE TUTORIAL (MUSCLE CONTROL) POPPING DANCE FOR BEGINNERS (BY JROCK) [online video]. Retrieved from https://www.youtube.com/watch?v=JYoGP_fTak&list=PLw_D917RJHAo96jUqr_Brr82LDlqxkjw8&index=24 [in English].
- 20.Zimányi, G., Lanszki, A. (2020). The Influence of Social Media on Hip-Hop Dancers and their Classes. *Tánc és Nevelés. Dance and Education*, 1(1), 97–112. <https://doi.org/10.46819/TN.1.1.97-11297> [in English].

ILLUSTRATION OF CHOREOGRAPHIC ART ON SOCIAL MEDIA (A FOCUS ON STREET DANCE STYLES IN DANCE VIDEO FORMATS)

Vitalii DUBININ

*Ivan Franko National University of Lviv,
Department of Direction and Choreography,
Valova Str., 18, Lviv, Ukraine, 79008
e-mail: Vitalii.Dubinin@lnu.edu.ua*

A sample of dance videos focusing on street dance styles was analyzed to identify the characteristic features of choreographic art representation on the Internet and social networks. The analysis found that these videos can be conditionally divided into several categories: professional dance video works, recordings of dance performances, amateur (unprocessed or “live”) dance videos, and both long-term and short-term educational materials on various dance styles. For each category, distinct characteristics were identified, and their potential positive and negative effects were studied. The need to examine the influence of social networks on choreographic art was also emphasized. Research Objective: To identify both positive and negative trends in the coverage of choreographic art on social networks using dance videos, particularly focusing on street dance styles like hip-hop and popping.

Scientific Novelty: This article analyzes the phenomenon of dance videos and their impact on the coverage of choreographic art in social networks, highlighting both the positive and negative trends of this process.

Conclusions: The analysis of dance video works posted on social networks revealed that they can be categorized into several types: professional dance video works, recordings of dance performances, amateur dance videos (unprocessed or “live”), and educational materials on various dance styles.

Both professional and amateur video works have a significant positive impact on promoting and popularizing choreographic art in general, as well as its individual styles. They also stimulate the interest of social media audiences in dance. These video works are increasingly emerging each year as a separate art form, synthesized from choreography and information technology.

Recordings of dance performances serve both to popularize and preserve choreographic works, allowing a broader audience to become familiar with them. However, a negative trend is the risk of plagiarism, as the recording of a dance composition typically occurs in full.

When analyzing educational video materials on dance, a range of controversial trends was observed. On one hand, these videos provide more opportunities for individuals to freely study different styles of choreographic art, regardless of their financial status or location (as long as they have access to the Internet and a device to play videos). They also allow dancers to promote themselves as trainers and teachers by showcasing their skills in a publicly accessible format. On the other hand, the reliability of the information provided in such videos can be problematic. Often, they lack sufficient explanations of the methodological principles behind the demonstrated elements and key historical facts. Additionally, terminology used in these videos can sometimes be inaccurate, with authors distorting commonly accepted terms or replacing them with their own inappropriate terminology.

Particularly concerning are short educational video materials, which are predominantly published on social networks like Instagram and TikTok. Due to the limited maximum video duration on these platforms, such educational materials often lack detailed explanations and arguments, which can lead to incorrect understanding of the demonstrated elements by dancers using these resources.

As the dance video format continues to gain popularity in the future, it will be essential to investigate each category of existing dance video works in depth. Special attention should also be given to expanding research into the format of educational materials and finding ways to distribute high-quality educational resources in open access.

Keywords: dance, art, culture, dance video, street dance styles, popping, social networks, choreographic art.

Стаття надійшла до редколегії 09.02.2025

Прийнята до друку 28.04.2025